

نایب‌قهرمانی در آسیا و سربلندی تاجیک در نخستین محک بین‌المللی

روزهای آفتابی تکواندو

کیلوگرم حضور داشت و او نیز با مدال طلا مغولستان را ترک کرد. حاجی موسایی در حالی در فینال قهرمان المپیک و جهان را شکست داد که تا چند روز قبل از اعزام به قهرمانی آسیا درگیر پای شکسته‌اش بود. قهرمانی آسیا، آن هم بعد از مصدومیت تنها از ملی‌پوش کشورمان برمی‌آمد.

ابوالفضل زندی به روند مدال‌آوری خود تنوادم بخشید. ملی‌پوش وزن ۵۸- کیلو، پس از طلای نوجوانان جهان، برنز آسیا و طلای جهان، این بار مدال طلای آسیا را نشانه گرفت و درست به هدف زد. زندی در وزنی که ۳۱ تکواندوکار حضور داشتند به فینال رسید، با تک‌گرمی هم حرفی برای گفتن نداشت. ابوالفضل زندی پس از کسب طلای آسیا، این بار باید به طلای المپیک بیندیشد.

امیرسینا بختیاری با اینکه مدال‌ش در جدول مدال‌های تیمی محاسبه نمی‌شد، اما پر قدرت‌تر از همیشه در آسیا ظاهر شد. او در کارنامه‌اش طلای جوانان جهان و نقره جهان را داشت و حالا طلای آسیا را نیز به ویت‌پرن افتخارانش اضافه کرده است. در وزن ۷۴- کیلوگرم رفتن روی سکوی قهرمانی آسان نبود. بختیاری علاوه بر اینکه تارسیدن به فینال سه مبارزه سخت را پشت‌سر گذاشت، در گام آخر نیز با ژائووان چینی جنگید و در دو راند به پیروزی رسید تا طلای آسیا را از آن خود کند. امیرسینا بختیاری از حالا خودش را برای درخشش در بازی‌های آسیایی ناگو یا آماده خواهد کرد و امیدوار است در ترکیب نهایی قرار بگیرد. مدال نقره یاسین ولی‌زاده و برنز امیررضا صادقیان نیز اهمیت زیادی داشت. ولی‌زاده و صادقیان پیش از این هر دو در رقابت‌های قهرمانی ایده‌های جهان خوش درخشیدند و حالا در رده بزرگسالان هم مدعی کسب ارزشمندترین مدال‌ها هستند.

یاسین ولی‌زاده در وزن ۵۴- به فینال رسید اما در گام آخر مقابل رقیب اردنی کم آورد و به نقره آسیا بسنده کرد. امیررضا صادقیان هم با شایستگی تنها برنز تیم مردان را در وزن ۸۰- به گردن آویخت.

۲۰۲۴ داشت، سلیمی به چهره اول تکواندو مردان تبدیل شده است. آری پس از بازی‌های پاریس مدتی دور از میادین بود و در مسابقات جهانی چین هم نتوانست درخشش المپیک را تکرار کند. پس از ناکامی در جهانی چین، سلیمی عزمش را برای جبران در آسیا جزم کرد. از سوی دیگر، بازگشت موفق و طلایی آری سلیمی، قهرمان المپیک ایران، یکی دیگر از اتفاقات مثبت این رقابت‌ها بود.

سلیمی پس از المپیک پاریس مدتی از میادین دور بود و بازگشتش در مسابقات جهانی چین با حذف زودهنگام همراه شد. اتفاقی که نگرانی‌هایی را درباره او ایجاد کرده بود. با این حال، عملکرد مقتدرانه سلیمی در قهرمانی آسیا نشان داد سنگین‌وزن تکواندو ایران همچنان اهداف بزرگی در سر دارد و می‌خواهد افتخارات بیشتری را به کارنامه‌اش اضافه کند. هوگوپوش سنگین‌وزن ایرانی در فینال وزن ۸۷+ کیلوگرم شاهکار کرد و در فاصله ۲ ثانیه مانده تا پایان راند سوم حرف‌از‌زبان‌شانی را شکست داد و با شایستگی قهرمان آسیا شد.

هنرمایی آری سلیمی بازتاب زیادی داشت و او ثابت کرد بهترین وزن خود است. مهدی حاجی موسایی دیگر طلایی ایران با پای شکسته سکوی قهرمانی قاره کهن را فتح کرد. دیگر ملی‌پوش با تجربه ما در وزن ۶۳-

کره‌ای‌ها رنگ قهرمانی را هم نمی‌دیدند. کره جنوبی با سه طلا، یک نقره و دو برنز عنوان قهرمانی را از ما ربود و در واقع ایران با یک برنز کمتر و در عین شایستگی نایب‌قهرمان آسیا لقب گرفت.

در این دوره از رقابت‌ها، مدال نقره‌ای که با دعوت اتحادیه تکواندو آسیا به مغولستان آمده بودند در جدول مدالی محاسبه نشد. **درخشش با تجربه‌ها، ظهور جوان‌ها**

انتخاب نقرات برای رشته‌های تیمی بسیار سخت و پرریسک است. کادرفنی همزمان باید از بهترین نقرات استفاده کند و هم به جوان‌ها فرصت شکوفایی دهد. سرمربی تیم ملی باید از پتانسیل نقرات با تجربه بهره بگیرد و توان حواشی به بحث پستوانه‌سازی و ورود نسل جوان به تیم ملی هم باشد. در نظر گرفتن همه این ملاک‌ها و تشکیل تیم اصلی وظیفه‌ای است که کادرفنی بر عهده دارد و طبیعتاً باید پاسخگوی نتایج هم باشد. خوشبختانه در این دوره در ترکیب مردان هم ملی‌پوشان با تجربه بالا

داشتیم و هم جوانی که برای درخشش از هر فرصتی استفاده می‌کنند. بدون شک انتظارات از آری سلیمی بیش از سایر ملی‌پوشان بود. قهرمان المپیک پاریس همه نگاه‌ها را متوجه خود کرده و بعد از درخششی که در بازی‌های المپیک

جنگی، تاجیک پایه‌های ملی‌پوشان مسئولیتش را انجام داد و تیم ملی را تا آستانه قهرمانی آسیا پیش برد. کسب عنوان نایب‌قهرمانی آسیا عملکردی درخشان در کارنامه‌های تاجیک به حساب می‌آید و با توجه به اینکه او و شاگردانش در اولیا‌تورنر نمره قبولی گرفتند، انتظار می‌رود فدراسیون به همکاری با کادرفنی فعلی تا بازی‌های آسیایی ناگو یا ۲۰۲۶ ادامه دهد.

بهترین نتیجه
تکواندوکاران حاضر در رقابت‌های قهرمانی آسیا این فرصت را داشتند که علاوه بر کسب مدال، سهمیه بازی‌های ناگو یا را نیز به دست بیاورند. این مسئله انگیزه هوگوپوشان و همچنین سطح مسابقات را به شکلی قابل توجه بالا برد. رقابت بین مدعیان جدی‌تر از همیشه پیگیری شد اما انگیزه، جنگندگی و باور به پیروزی، راه رسیدن به موفقیت را برای ملی‌پوشان ایرانی هموار ساخت. کسب شش مدال آسیایی، آن هم در حالی که بسیاری از برترین نقرات آسیایی هستند، قطعاً کار ساده‌ای نیست. از همه مهم‌تر اینکه شاگردان علی تاجیک از هشت طلای تکواندو مردان آسیا چهار طلا را به

چنگ آوردند و در دو وزن هم نقره و برنز گرفتند و دست خالی نماندند. این بهترین نتیجه تیم تکواندو مردان ایران در ادوار قهرمانی آسیا بود و اگر مدال امیرسینا بختیاری هم در مجموع مدال‌های تیمی حساب می‌شد،

گزارش یک شب‌انوروزی
عملکرد درخشمان مردان هوگوپوش ایران در آسیا، مسئولیت تکواندو در شب‌انوروزی

بازی‌های آسیایی ناگو یا را سنگین‌تر کرد. در سخت‌ترین شرایط و روزهای جنگی حاکم بر کشور ملی‌پوشان تکواندو تمرین کردند، عرق ریختند و برای رسیدن به سکوی آسیا و کسب مدال خوش‌رنگ جنگیدند تا در نهایت مزد تلاش‌هایشان را در رقابت‌های قهرمانی قاره کهن گرفتند. تیم ملی تکواندو مردان با هدایت علی تاجیک نتیجه بسیار خوبی گرفت و با چهار مدال طلا، یک نقره و یک برنز برای حرفان آسیایی خود خط و نشان کشید. اگرچه تیم ما نتوانست قهرمان این دوره شود، ولی نایب‌قهرمانی آسیا نیز امیدوارکننده است، به‌ویژه که چهار ملی‌پوش کشورمان مرغوب‌ترین مدال رقابت‌ها را به گردن آویختند.

اولین محک
بدون شک هر مربی دوست دارد در اولین آوردگاه مهمی که سکان‌دار تیم ملی کشورش است بهترین نتیجه را کسب کند و پاسخ اعتماد فدراسیون و کمیته فنی به خودش را با خوش‌رنگ‌ترین مدال‌ها بدهد. این موفقیت نصب علی تاجیک شد و سرمربی تازه‌نفس ایران رقابت‌های قهرمانی آسیا را با شش مدال رنگارنگ و نایب‌قهرمانی قاره به پایان رساند. تاجیک در حالی در فاصله اندک اعزام کاروان به مغولستان حکم سرمربیگری‌اش را دریافت کرد که از چند ماه قبل مسئولیت تیم ملی را برعهده داشت. در واقع از زمستان سال گذشته و پس از معرفی سرپرست جدید فدراسیون، مجید افلاکی سرمربی پیشین تیم ملی درجیح داد همکاری‌اش را با تیم ملی قطع کند. عدم حضور او در تمرینات موجب شد تاجیک دستیارش، فراول تیم مردان شود. ملی‌پوش سابق، با تجارب قبلی خود و شناخت خوبی که از شاگردانش داشت نشان داد شایستگی سرمربیگری تیم ملی را دارد. در روزهای

از دروی مدال با خانرخانی تا کسب سهمیه ناگو یا

درخشان مثل پاراتکواندو

مهدی پورهنما، ایلاز جامی، پریمه تورانی و رومینا جمسورکی کسب شد. به این ترتیب تیم مردان پاراتکواندوی ایران با کسب شش مدال ارزشمند بالاتر از تیم‌های ازبکستان و مغولستان بر سکوی قهرمانی آسیا تکیه زد. همچنین پیام خانرخانی به عنوان برترین سرمربی از سوی کمیته برگزاری مسابقات انتخاب شد. امیرمحمد حقیقت‌شناس بعد از کسب مدال ارزشمند طلا به عنوان بهترین بازیکن این رویداد معرفی شد.

پیش به سوی ناگو یا

البته کار چپه‌های پاراتکواندو به اینجا ختم نشد و آنها در رقابت‌های کسب سهمیه حضور در بازی‌های پارآسیایی ایچی- ناگو یا هم خوش درخشیدند. این رقابت‌ها بلافاصله بعد از پایان مسابقات قهرمانی آسیا در مغولستان برگزار شد. پاراتکواندوکاران کشورمان موفق شدند هشت مدال رنگارنگ «سه مدال طلا، سه نقره و دو برنز» کسب کنند. برای تیم ایران محمدطاهای حسن پور، مهدی پورهنما و مریم عبدالله پور سه طلا کسب کردند؛ رزا ابراهیمی، پریمه تورانی و رومینا جمسورکی سه نشان نقره و امیرحسین علیزاده و نرگس جوادی نیز دو برنز گرفتند. براساس قوانین اتحادیه تکواندو آسیا، شرکت‌کنندگان با حضور در فینال جواز حضور در ایچی- ناگو یا را به‌طور مستقیم کسب می‌کنند و نقرات سوم در صورت غیبت فینالیست‌ها در ناگو یا، با حضور در لیست انتظار به عنوان نقرات جایگزین به بازی‌های آسیایی اعزام می‌شوند. بر همین اساس شش سهمیه قطعی توسط نمایندگان ایران کسب شد. سهم بانوان چهار سهمیه و آقایان نیز دو سهمیه قطعی بود. رومینا جمسورکی، مریم عبدالله پور، رزا ابراهیمی و پریمه تورانی در گروه بانوان و مهدی پورهنما و محمدطاهای حسن پور در گروه آقایان سهمیه‌های قطعی ایران را کسب کردند. همچنین امیرحسین علیزاده و نرگس جوادی با راهیابی به دیدار رده‌بندی و کسب دو برنز به لیست انتظار برای حضور در ناگو یا- ایچی راه یافتند.

بازتاب فریدون حسن
به جرئت می‌توان گفت تکواندو تنها جایی است که وقتی بنا بر سیاست تعریف شده از سوی وزارت ورزش، مبنی بر ادغام امور ورزشکاران جانباز و توان‌یاب با فدراسیون‌های المپیک،

رزمی‌کاران جانباز و توان‌یاب را هم زیر چتر خود گرفت، صدای اعتراضی بلند نشد و قهرمانان این بخش همچنان به افتخار آفرینی‌های خود ادامه دادند. قهرمانی در قاره کهن، آن هم در شرایط خاص و جنگی کشور، شاهکار جدید بچه‌های پاراتکواندو بود. رقابت‌های قهرمانی آسیا در مغولستان فرصت دوباره خودنمایی بچه‌های پاراتکواندو بود تا بعد از درخشش تکواندوکاران، آنها هم قاره کهن را محو مدال آوری و مبارزات خستگی‌ناپذیر و جانانه خود کنند. کاری که البته بچه‌های پاراتکواندو همیشه به خوبی آن عهده آن برمی‌آیند و این بار هم کاری کردند کارستان تا به همه نشان دهند در بحث مدال آوری و افتخار آفرینی برای ورزش ایران نه تنها چیزی از ورزشکاران المپیک کمتر ندارند که حتی در برخی موارد جلوتر هم هستند.

قهرمان مطلق آسیا

یازدهمین دوره قهرمانی پاراتکواندو آسیا با شرکت ۱۰۴ ورزشکار، چهارم خردادماه به مدت یک روز در «سالن ام بانک» شهر اولیا‌تور با شناخت برترین‌های اوزان مختلف برگزار شد. محمدطاهای حسن پور، ابوالفضل ایمانی، سعید صادقیان پور، امیرحسین علیزاده، امیرمحمد حقیقت‌شناس، مهدی پورهنما، علیرضا بخت، حامد حقیقت‌شناس، ایلاز جامی، نرگس جوادی، زهرا رحیمی، پریمه تورانی و رومینا جمسورکی نمایندگان ایران بودند که حاصل تلاش نمایندگان ایران کسب ۱۰ نشان رنگارنگ شد. برای تیم ملی پاراتکواندو در مجموع بانوان و آقایان علیرضا بخت، امیرمحمد حقیقت‌شناس و محمدطاهای حسن پور به سه مدال طلا دست یافتند؛ زهرا رحیمی و سعید صادقیان پور دو نقره کسب کردند و پنج برنز نیز توسط حامد حقیقت‌شناس،

دو روی سکه تکواندو بانوان در قهرمانی آسیا

تکرار کنند، اما اوضاع بر وفق مراد نبود و ناکامی دوباره او در قهرمانی آسیا، پس از عدم موفقیتش در مسابقات جهانی، بازتاب زیادی در مغولستان داشت. در حالی که پس از قهرمانی در امیدهای جهان انتظار می‌رفت نعمت‌زاده با تمرکز هر چه بیشتر روی مسابقات حائز اهمیت که در پیش دارد بتواند این روند رو به رشد را ادامه دهد، اما شاید حواشی پس از المپیک او را ریل موفقیت خارج کرد!

حالا اوضاع نه فقط برای مینا نعمت‌زاده که برای مهروز و هادی ساعی نیز بغرنج شده است. البته رئیس فدراسیون تکواندو صراحتاً می‌گوید از عملکرد نعمت‌زاده راضی نیست و کمیته فنی باید درباره او تصمیم بگیرد. همان کمیته‌ای که جناب رئیس طلی ماه‌های اخیر (بعد از المپیک) کمیته‌ای خرد جمعی، مهروز ساعی را جایگزین مینو مداح کرده است! انتخابی پرانتقاد که کمیته فنی مدعی بود به دلیل کمبود زمان ناچار به گرفتن آن شده، اما در قهرمانی آسیا بعد از سه سال بودا نتیجه‌ای که باید دید باعث ایجاد تغییرات در ترکیب کادرفنی و نقرات تیم ملی می‌شود یا تصمیم آقایان با توجه به جوانگرایی انجام شده، دندان گذاشتن روی جگر است و صبر کردن.

که تا پیش از المپیک در کنار مینو مداح عملکرد قابل دفاع و موفقیت داشت، اما بعد از المپیک پاریس نفر اول تیم ملی تکواندو بانوان شد، آن هم با حواشی بسیار و حالا با عملکردی که در قهرمانی آسیا داشته، رسماً روی لبه تیغ قرار گرفته است.

البته همانطور که اشاره شد، نمی‌توان از کنار جوانگرایی تیم ملی تکواندو بانوان در قهرمانی آسیا به سادگی عبور کرد. تصمیمی جسورانه که پرواضح بود ریسک بزرگی است، اما بی‌تردید عدم نتیجه‌گیری نقرات با تجربه تیم بیشتر از بی‌تجربه‌ها به چشم آمد.

ناهید کیانی در حالی در این رقابت‌ها با کسب خوش‌رنگ‌ترین مدال بر سکوی نخست ایستاد که حضورش در قهرمانی آسیا در حاله‌ای از ابهام بود، چراکه هم‌زمان زاتویش را به تیغ جراحان سپرده بود و گفته می‌شد به شش هفته دوری از تمرینات نیاز دارد و رسیدن به شرایط ایده‌آل بدنی بعد از پشت‌سر گذاشتن دوران نقاهت کار ساده‌ای نیست، مگر با دلیل نخستین دوره‌های اردوی تیم ملی در غیاب کیانی برگزار شد و بسیاری او را بزرگ‌ترین غایب مسابقات تکواندو قهرمانی آسیا می‌دانستند، اما برخلاف آنچه که انتظار می‌رفت کیانی به این رقابت‌ها اعزام شد و دست پر هم بازگشت، درست برخلاف مینا نعمت‌زاده که انتظار می‌رفت در ادامه درخششی را که در المپیک پاریس داشت در قهرمانی آسیا

جوانگرایی جسورانه و سکویی که از دست رفت!

مؤمن‌زاده، مینا نعمت‌زاده، ناهید کیانی، یلدا ولی‌نژاد، فرشته فتحی، باران نعمتی و فاطمه احمدی بودند.

در بخش پومسه، تیم ایران تنها موفق به کسب یک سهمیه بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگو یا شد و از رسیدن به مدال بازماند. ناکامی مرجان سلحشوری، دارنده مدال در بازی‌های آسیایی، قهرمانی آسیایی و جهان، در صعود به مرحله نهایی و کسب سهمیه بازی‌های آسیایی از مهم‌ترین اتفاقات این بخش بود. عملکرد تیم اعزامی پومسه بار دیگر نشان داد این بخش به تغییر، بازنگری و برنامه‌ریزی جدی نیاز دارد و در واقع طلای ناهید کیانی و برنز یلدا ولی‌نژاد در روز پایانی بود که مانع از ناکام مطلق خواندن بانوان ایران در مغولستان شد. با وجود این طلای کیانی و برنز ولی‌نژاد نتوانست از شدت بار انتقادهای پکاهد، شاید چون بانوان ایران در سال‌های اخیر یکی از چهره‌های ثابت سکو در آسیا بودند و همین سه سال قبل (۲۰۲۲) با هدایت مینو مداح به قهرمانی تاریخی در قاره دست یافتند و حالا هضم ترسیدن پای این تیم به سکو کار آسانی نیست. تیمی که برای نخستین بار پس از سه دوره حضور بی‌پای روی سکو از جمع مدال‌آوران تیمی این رقابت‌ها خارج شد و به عنوان چهارم آسیا بسنده کرد.

با توجه به قهرمانی بانوان ایران در آسیا در سال ۲۰۲۲ و نتایج درخشان المپیک پاریس، انتظار می‌رفت بانوان صعودی باشند، اما نتایج مسابقات جهانی بزرگسالان، زیر ۲۱ سال جهان و نهایتاً قهرمانی آسیا نشان می‌دهد که تیم بانوان با افت کیفی مواجه شده است. افنی نگران‌کننده در فاصله چهار ماهه تا آغاز بازی‌های آسیایی ناگو یا که می‌تواند شرایط را برای مهروز ساعی دشوارتر کند. سرمربی جوانی

گزارش ۲ دنیاچیدری
ناکامی تیم ملی تکواندو بانوان ایران و از دست رفتن سکو بعد از سه دوره در قهرمانی آسیا، زنگ خطری جدی است که باید دید توجه آقایان مسئول و تصمیم‌گیرنده در این خصوص را به خود جلب می‌کند یا نه!

بیست و هفتمین دوره رقابت‌های تکواندو قهرمانی آسیا از ۳۱ اردیبهشت تا سوم خردادماه ۱۴۰۶ به میزبانی شهر اولیا‌تور مغولستان برگزار شد. رقابت‌هایی که علاوه بر در اختیار داشتن رتبه المپیک، به دلیل کسب سهمیه در بازی‌های آسیایی ناگو یا اهمیت بالایی برخوردار بود. با وجود این بانوان تکواندو ایران نتوانستند در این رویداد مهم قاره‌ای، انتظارات را برآورده کنند، اما آن روی سکه عملکرد نامیدکننده پومسه و تیم بانوان در شایب‌چانگ اولیا‌تور، جوانگرایی مهروز ساعی در ترکیب تیم بانوان بود. ریسکی که پرواضح بود می‌تواند تاوان سنگینی در پی داشته باشد، خصوصاً که از ۱۰ بانوی تکواندوکار اعزامی به مغولستان، تنها پنج ملی‌پوش با تجربه بودند و پنج هوگوپوش دیگر جوان بودند و کم‌تجربه که چهار نفر از آنها نخستین حضور خود در یک رویداد بین‌المللی را تجربه می‌کردند. اما آنچه در آستانه بازی‌های آسیایی ناگو یا بسایر اراگران کرد، عملکرد ضعیف بانجره‌های تیم بود که از جمع آنها تنها ناهید کیانی دستش به مدال طلا رسید و پایش به سکو. ملی‌پوشان ایران در این دوره از رقابت‌های تکواندوی قهرمانی آسیا در بخش پومسه؛ یاسمن لیموچی و مرجان سلحشوری و در بخش کیورگی؛ معصومه نجر، مهلا

